

Joh. 3: 16-21

Oletko nähnyt tuulen? Kesähelteellä pieni tuulenvire tuntuu iholla mukavalta ja virkistävältä. Se hyväilee poskia ja heiluttaa hiuksia. Haavanlehdet värisevät ja ruohonkorret taipuvat vain vienosti tuulen mukana. Merellä se antaa hiljaiseen voimaa purjeisiin ja vapauden tulla ja mennä, minne mieli tekee. Mutta jos tuuli kääntyy pohjoiselle, se nostattaa ihon kananlihalle ja pakottaa hakemaan pitkähihaista päälle. Pahimmillaan se ennustaa kesälläkin hallaa, mutta talvella sen voima on ankarimmillaan. Pohjoisen puhuri tuo mukanaan jäätävän ilman, nostattaa punan poskille ja saa meidät vetäytymään sisätilojen lämpöön. Pakkasen purevuuden se voimistaa moninkertaiseksi. Mutta tuuli voi yltyä myös myrskyksi. Talvella se kinostaa tiet tukkoon. Syksyllä se repii kattoja, kaataa puita ja sen nostattamat aallot upottavat jopa valtamerilaivoja. Raivoavan myrskyn voima on suunnaton. Sen rinnalla ihmisen voimat tuntuvat heikoilta ja avuttomilta. Meistä jokainen on nähnyt ja tuntenut tuulen vienon henkäyksen ja sen repivän voiman, mutta oletko nähnyt itse tuulen? Oletko huomannut sen kulkua muuta kuin puiden latvoissa ja aallon vireissä? Oletko nähnyt ilmassojen liikkeen muuta kuin liehuvien lippujen tai pyöräilijää vastustavan voiman paljastamana? Meistä jokainen on nähnyt tuulen vaikutuksen, mutta itse tuulta me emme voi nähdä. Silti jokainen meistä on varma siitä, että sellainen luonnonilmiö kuin tuuli on totta. Vain hölmö kieltäisi sen olemassaolon. Tuuli on vapaa kulkemaan, minne se haluaa. Me voimme padota sen vaikutusta rakentamalla aallonmurtajia ja tuulensuojia tai voimme käyttää sitä hyödyksi pystyttämällä tuulimyllyjä, mutta sen liikkeitä me emme voi kahlita emmekä hillitä sen voimaa. Itse tuuli on näkymätön. Tuuli kulkee vapaana. Se menee, minne tahtoo ja miten tahtoo.

Tuuli puhaltaa missä tahtoo. Sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee. Samoin on jokaisen Hengestä syntyneen laita. Näin sanoi Jeesus tämänpäiväiselle keskustelukumppanilleen Nikodemokselle.

Nikodemos oli huomattava mies. Hän oli vaikutusvaltainen, ehkä rikaskin. Joka tapauksessa hänen asemansa nykyajan yhteiskunnassa olisi ehkä verrattava kansanedustajaan tai jopa ministeriin. Jeesuksen opetukset kiehtoivat häntä, mutta koska Nikodemos ei halunnut vaarantaa omaa asemaansa, hän hiipi Jeesuksen luokse yöllä, pimeyden turvin. Sillä tavalla hän saattoi olla varma, että kukaan ei näkisi häntä eikä kyselisi hankalia. Nikodemoksella oli valtaa, kunniaakin, mutta oliko hän vapaa? Saattoiko hän kulkea tuulen tavoin vapaana ja huolettomana? Tiedämme, että yhteiskunnallisesta asemastaan huolimatta Nikodemos ei ollut sydämessään vapaa. Hän oli kiinnostunut Jeesuksen opetuksista. Ehkä hän halusi myös uskoa Jeesukseen. Mutta muiden ihmisten mielipiteiden vuoksi hän ei voinut kertoa siitä vapaasti. Nikodemoksen täytyi kulkea pimeyden turvin, katseilta kätkeytynä.

Oli kuitenkin yksi, joka näki. Jonka katseilta Nikodemos ei voinut kätkeytyä. Jeesus näki Nikodemoksen vain öljylampun heikossa valossa, mutta silti hän katsoi suoraan Nikodemoksen sydämeen. Siksi kaikki puhe tuulesta ja vapaudesta. Siksi puhe uskosta, joka voisi katkaista myös sydämen kahleet ja antaa todellisen vapauden. Jeesuksen opetus Nikodemokselle sisälsi ehkä Raamatun kuuluisimman lauseen, pienen evankeliumin, johon kaikki tärkeä ja olennainen on tiivistettynä: *Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen usko, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.* Vain usko Jeesukseen voi vapauttaa todelliseen elämään, tuulen kaltaiseen vapauteen, elämään, jota muiden mielipiteet tai edes maailman pahuus ja kuolema eivät voi enää hallita. Paavali, kirjeiden kirjoittaja ja Jeesuksen lähettiläs, apostoli, sanoo sen suoraan: *Vapauteen Kristus meidät vapautti. Pysykää siis lujina älkääkään alistuko uudelleen orjuuden ikeeseen.*

Monet luulevat, että vapaus uskonnosta ja Jumalasta on todellista vapautta. Voi tehdä, mitä huvittaa ilman pelkoa rangaistuksesta. Ei tarvitse ajatella Jumalaa, taivasta ja helvettiä. On sitä paitsi paljon helpompaa

sanoa, että ei usko Jumalaan. On paljon vaikeampaa todistaa omasta uskostaan Jeesukseen. Se vaatii yleensä perusteluja ja ehkä silloin saa osakseen häpeää ja jopa pilkkaamista. Mutta onko maailmasta tullut oikeasti parempi paikka sen vuoksi, että monet kertovat olevansa ateisteja? Minusta näyttää, että ei ole, vaan kuljemme päinvastaiseen suuntaan. Usko Jumalaan on vähentynyt, mutta myös toisista ihmisistä ja luonnosta välittäminen on vähentynyt. Meistä on tulossa yhä enemmän toistemme orjia, vaikka luulemme, että itsekkyyks tuo mukanaan vapauden.

Helluntai on sen vuoksi, että Jumala on tarkoittanut meistä tuulen kaltaisia. Nikodemos pelkäsi toisten ihmisten mielipiteitä, mutta jopa Jeesuksen lähimmät ystävät pelkäsivät aluksi eivätkä uskaltaneet kertoa omasta uskostaan. Mutta ensimmäisenä kristillisenä helluntaina kaikki muuttui. Raamattu kertoo tuulihenikäyksestä, joka raikasti ilman, avasi ovet ja ikkunat maailmalle ja vapautti pelosta. Jumalan Pyhä Henki oli kuin tuuli. Sitä ei voinut nähdä, mutta sen vaikutuksen ja voiman saattoi jokainen havaita. Niinpä Pietari ja Andreas ja Johannes ja Maria ja ne kaikki muut alkoivat kertoa Jeesuksesta tapaamilleen ihmisille. He kertoivat, millä tavalla Jeesus ole heitä auttanut ja mitä merkitsi usko Jeesukseen. Vähät toisten mielipiteistä! Uskosta oli lupa kertoa, vaikka se ei aina ollutkaan helppoa.

Pyhää Henkeä on ehkä vaikea ymmärtää juuri sen vuoksi, että sitä ei voi nähdä niin kuin Jumalaakaan voi nähdä. Mutta vaikutuksen ja voiman voi jokainen huomata. Ilman Pyhää Henkeä meistä kukaan ei olisi tänään kirkossa. En minä saarnaamassa, eivät isoseksi siunattavat valkoisissa alboissaan, ei kukaan rukoilemassa, veisaamassa tai tulossa ehtoolliselle. Edes Suomen lipussa ei olisi ristiä, koska Jeesus olisi jäänyt unohduksiin saman tien. Me olemme täällä ja maailman kaikki kristityt toisissa maissa ja kirkoissa sen vuoksi, että Jumalan lähettämä Pyhä Henki vaikuttaa maailmassa.

Jumala ei tahdo mitään niin paljon kuin sitä, että saisimme olla vapaita. Kuin tuuli, joka kulkee ihmisten mielipiteistä välittämättä. Sinulla on oikeus kertoa olevasi kristitty. Meillä jokaisella on oikeus rukoilla, käydä kirkossa, lukea Raamattua, rakastaa toista ihmistä ja Jumalan luomaa maailmaa. Sinulla on oikeus kertoa, että uskot Jumalaan ja että Jeesus on vapauttanut sinut. Uskon, että jos antautuisimme enemmän tällaiseen vapauteen, tämä maailma muuttuisi oikeasti paremmaksi paikaksi. Ei täydelliseksi, ei taivaaksi maan päälle, mutta paremmaksi. Uskoa Jeesukseen ei ole tarkoitettu kerrottavan hiljaa ja pimeässä, vaan päivänvalossa ja julkisesti. Uskoa ei voi kahlita, koska tuulta ei voi kukaan hallita. Vain vapaus on mahdollista. Siihen meidän täytyy pyytää Jumalan Pyhän Hengen voimaa.